

Szegedi Kovács György

Születésnapunkra

A remény napjának felragyogásában
Nagy kalandra indultál.
Nagyon hosszúra, ahol az égis éri út
A mennybe bukik.
Sírás-fohászaid tibeti ima zászlók.
Áldjon a Magasságos
Remegő lényedbe vésődő végzetet,
Az Ő kegyelmébe kapaszkodó tűz-pillanatot.

Epilógus II.

Leállt a mosógép,
program vége.
Vérben mosott sok szenny.
Vajon tiszta lett minden?
Az angyalok irigykednek, örvendeznek;
emberkedéseink végkifejletében
eljött az ő idejük,
s feszülten figyelnek
a Programozó jelére.

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY (1959) Ielkésznek tanult, 1987 óta közöl verseket. Legutóbbi kötete: *Fehér* (Vörösmarty Társaság, 2020).